

omittere. V. *Sentent. damn.* Officium
ab Alexan. V. I. num. 31. Sunt, pauperibus
 qui arbitrentur, obligationi re- data sunt.
 situendi posse satisfieri per ge-
 minatam Officii restitutionem, Fietne satis-
 quia redditur æquale. Vid. *Gob.* dictæ obli-
L. c. qui hoc ipsum admittit gationi per
 tanquam probabile propter au- geminatam
 thoritatem extrinsecam quo- Officii reci-
 rundam DD. ita sententium, tationem.
 verum hæc sententia *Bulle Pij V.*
 & recepto DD. sensui nimium
 contrariari videtur.

P A R S II.

De

MISSÆ SACRIFICIO.

PROEMIALIA.

De Eucharistia.

Eucharistia dupliciter confi-
 derari potest. Primò, ut est Explicatur.
 Sacramentum. Secundò, ut quid sit Eu-
 est Sacrificium. Quatenus Sacra- charistia, ut
 mentum: est res permanens, & est Sacra-
 consistit essentialiter in duobus, & quid ut
 nempe in speciebus Eucharisticis, est sacrifi-
 & in cium.

Ut Sacramentum est quid permanens & consistit essentialiter in speciebus Eucharisticis, & in corpore & sanguine Christi, Habet Eucharistia materiã remotam trãseuntem, & proximam permanentem. Eucharistia, ut Sacrificium est quid transiens.

& in Corpore ac Sanguine Christi, ita ut si alterutrum absit, non habeatur Sacramentum. Ufus autem & sumptio neque est pars essentialis hujus Sacramenti, neque integralis, sed nuda applicatio & conditio, ut Sacramentum in nobis operetur. Unde contra naturam reliquorum Sacramentorum materia remota hujus Sacramenti est transiens panis enim & vinum transeunt in Corpus & Sanguinem Dominicum, Proxima verò est permanens, suntque species Eucharisticæ, quæ tamdiu permanent, donec ab agente contrario destruantur. Eucharistia verò quatenus Sacrificium, est aliquid transiens seu potius terminus actionis transeuntis: Omne enim Sacrificium consistit in actione quadam destructiva, perquam creatura aliqua destruitur in recognitionem supremi dominii, quod Deus habet in vitam, & esse rerum creaturarum, & in signum nostræ servitutis, ac subjectionis. Quæ actio destructiva cum sit transiens, etiam ipsum Sacrificium rectè dicitur transiens. Ita in Sacrificiis veteris Testamenti ad designandum Dei in

res omnes creatas dominium destruebantur & mactabantur vituli, aliaque ejusmodi pecudes. Nostrium proinde Sacrificium, quod in locum Sacrificiorum veteris Testamenti successit, consistit formaliter in consecratione, quae est actio destructiva Christi, non quidem physicè, uti olim factum est in Cruce, sed moraliter & mysticè: Per consecrationem enim destruitur Christus, & quodammodo occiditur, dum vi verborum sub speciebus panis ponitur solum corpus Christi, & vi verborum formæ sub speciebus vini ponitur solus Sanguis Christi: Separare autem totum Sanguinem à corpore, est hominem destrucere & occidere. Quae Christi destructio cum fiat eo fine, ut agnoscatur supremum & absolutum Dei in res omnes creatas dominium, rectissimè dicitur Sacrificium. Vide quam tremendum peragas opus, quando ad honorandum supremum Nomen per consecrationem destruis Dei Filium, & agnum immaculatum mysticè occidis. Dixi vi verborum ponitur solum Corpus & Sanguis Christi. Nam

quant;

Et consistit formaliter in consecratione.

Per consecrationem Christus inuentè, & mysticè occiditur.

Idèq; in recognitione supremi divinitii, quod Deus in res creatas habes.

40 DE EUCHARISTIA

quantum est ex vi ipsorum verborum, & illorum significatione plus poni non debet, quam solum Corpus & solus Sanguis; certum tamen est per concomitantiam poni sub utraque specie totum, quod Corpori & Sanguini conjunctum, & consequenter poni Christum totum, Ex quibus omnibus rectè sequitur, nunquam licere etiam in gravi necessitate v. g. ut moribundo præbeatur viaticum, unam tantum speciem consecrare, quia ut sit Sacrificium & perfecta Christi occisio, necessario requiritur utriusque speciei consecratio, pro ut patet ex ipsa Christi institutione in ultima cœna, quando consecrationem utriusque speciei in sui memoriam fieri præcepit. U de equidem ipse Pontifex viulo casu juxta communem sententiam contra quosdam in hoc dispensare potest. Poterit tamen per accidens, & præter intentionem aliquando fieri sine peccato, ut una species consecratur siue altera v. g. si quis aquam loco vini consecrasset, nec errorem adverteret nisi diu post, aut postquam adverteret aliud vinum haberi non posset, vel ram-

meti

Cum absq; consecratione utriusque speciei non habeatur perfecta ratio Sacrificii hinc nunquam etiam in gravi necessitate licet unam tantum speciem consecrare. Nec ipse Pontifex facultatem dare potest Assignantur vari casus, in quibus per accidens & præter intentionem

meti hoc haberetur, eo tamen una species
 uti non posset absque gravi scan- sine altera
 dalo aut vitæ periculo. Similiter consecrari
 si Sacerdos post consecratam Ho- potest,
 stiam subito moreretur, aut alio
 repentino casu, v. g. amentiz ob-
 rueretur, quò minùs alteram
 speciem consecraret, & alius Sa-
 cerdos non adesset, qui Sacrifi-
 cium perficeret. Quod si talis ad-
 esset, deberet etiam non jejunis
 supplere, imò si Sacerdos infir-
 mus Communionem suscipere
 posset, divideret Hostiam & eique
 partem dabit. Denique si post
 consecrationem unius speciei ab
 hostibus vel incendio subitum
 periculum mortis immineret, se-
 cluso tamen contemptu fidei aut
 gravi scandalo ita DD. commu-
 niter. Vid. *Suar. Reg. Tamb. &c.*
 Hac duplici Eucharistiæ forma-
 litate prænotata dividemus ul-
 timam hanc partem in duas sectio-
 nes, in quarum prima per diversa
 capita sive subsectioniones agemus
 de Eucharistiæ ut est Sacramen-
 tum. In altera, de eadem ut est
 Sacrificium.

* *
 *